

стойанно и въ тези малко останали мѣста отъ сичкитѣ класовы на народѣтъ. — Нъ мы нещемы това и да чуваме, а си оставаме непоклатими при нашето криво убѣждение!

Въ други страны ся поддържають, въодушевять свободнитѣ художества, а отъ назъ никой нече и да мысли връхъ подобенъ прѣдмѣтъ; никой отъ нашитѣ богаты, никоуж общинаж нече да пожертвова по нѣщо ж за таж стржжж, като пожелае да има нѣкое историческо събитие, църковно изображение или каквж другж картина. — Нъ тая школа, надѣя ся, ще произведе хора творци и любопытели.

Умолявамъ прочее сичкы, Г. Г. Съотечественници, бащи богаты или общины, отъ като развидятъ добръ описанието ми и ся рѣшятъ да издържатъ сынѣтъ или съгражданинѣтъ си, спорѣдъ казаното вече, да мя извѣстятъ по скоро писменно за означениитѣ си, надписавиши писмата си направо до меня (Николай Павловичъ живописецъ, въ Свищовъ); а азъ като видѣхъ чи ся набератъ толкова ученици щото да може ся обдържа желаемото заведение, ще извѣстѣжъ чястно вѣжкито Господина, или чрѣзъ нашитѣ вѣстници общо, кога да ся събератъ назначенитѣ въ Свищовъ и да наченемы, съсъ Божижъ волиж, предприятието си

Въ вѣстникѣтъ Свѣтъшникъ, II год. 37 бр. бѣхъ изявилъ градѣтъ Железникъ за заведението; нъ по собствени причини сега съмъ избралъ роднитѣ си градѣ

томически и перспективни; въ тѣлото никаквж проникателность, въ облеклата противны и безмѣстны гжжжж, околни прѣдмѣти несмыслено употребени. — едно изобиліе отъ случайности безъ никакъв рѣдъ, безъ никакъв законъ. — Все тѣй се слѣдвало отдавна иеже нашето иконопство въ Българияж; все тѣй не сме искали душевното, красивото — Естетичното!

Почти сичкитѣ наши иконописци ся занимають и съсъ дърворѣзъ (да изрѣзватъ цѣтя на дърво и сжши тѣй да ги обзлатѣватъ), по тѣхно му марангозлукъ, когото изработватъ доста добръ и трудолюбиво; нъ и тукъ не сж подвържнати на нѣкой законъ, и тукъ единъ лабиринтъ отъ самоволіе, неограничена фантазия (въображеніе).